

ENGLISH

The Blueproject Foundation presents the group show "Still Blue", from June 21 to November 4, 2018 at *Il Salotto*. This exhibition hosts for the second time some of the emblematic works that made up "Blue. Tribute to the Invisible", the opening exhibition of the foundation that will celebrate its fifth anniversary next September.

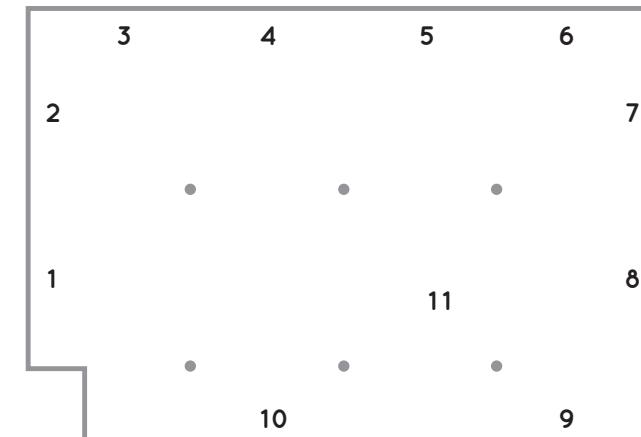
This new presentation adds works by Daniel Buren and Yves Klein to the group formed by artists such as Jean-Michel Basquiat, Andy Warhol and Lucio Fontana. Keeping blue as the main axis of the exhibition, the *still* added to the title condenses some of the reasons for the current show: the historical tradition of painting, in which the *still life* -almost a synonym of painting in the past centuries- was surpassed by the avant-garde and gave way to an art detached from conventions; the *stillness*, that calm, quietness and even silence that the blue color provokes in its contemplation; and the *still* as the fact of remaining, of resisting, of (re)affirming oneself in a present, as the foundation itself does in its incipient trajectory, whose journey begins related to what was, what is and what will always be the symbol of the invisible: the blue.

A very close colour to the project's founder, chosen at that time as a tribute to her father, and which was given attention on the opening exhibition, very well summarized by Anna Manubens (independent curator), in her text for the catalog then, as "the non-confessed portrait of the blind and gravitational point of the Blueproject Foundation". That exhibition, and the present, pay tribute to the invisible through works selected among some private collections within the reach of the foundation.

Among the artists, the presence of Yves Klein (France, 1928 – 1962) is unavoidable, for whom "blue is the invisible becoming visible". This time, his acclaimed IKB blue (*International Klein Blue*) covers a Venus that dominates the space and seems to orchestrate the other works with her absent gaze. A set of autonomous universes or complementary instruments of a symphony that vibrates in waves that surely escape the visible spectrum. For Klein, "blue has no dimension."

Many other artists, philosophers and writers have approached the blue, willing to define or capture in words what is no other than a perception (which causes a sensation). Kandinsky would say that this color "calls man to the infinit, awakening in him a desire for the pure", while for Goethe "it is, as one says, a precious nothing".

Con la colaboración de:
In collaboration with:

1 MARK TANSEY
Pit and Pile
1998
325,12 x 154,94cm
Oil on canvas

2 MARK TANSEY
Study for interception
1996
115,57 x 76,20 cm
Oil on canvas

3 A.R. PENCK
Irrationale Welt
2005
200 x 160 cm
Acrylic on canvas

4 JEAN-MICHEL BASQUIAT
The Dingoes that Park their Brains with their Gum
1988
289 x 254 cm
Acrylic and oil on canvas

5 ANDY WARHOL
Statue of Liberty
1986
173 x 125 cm
Screenprinting on canvas

6 ANDY WARHOL
Mickey Mouse (Myths series)
1981
152,4 x 152,4 cm
Synthetic polymer,
screenprinting on canvas

7 HOWARD HODGKIN
Breakwater
2000-2004
81,30 x 67,30 cm
Oil on wood

8 LUCIO FONTANA
Teatrino (65 TE 44)
1966
175 x 175 cm
Water-based paint
on canvas

9 JÖRG IMMENDORFF
Untitled
2006
150 x 150 cm
Oil on canvas

10 DANIEL BUREN
Optical Fiber, White and Blue, Situated Work
2012
255 x 255 cm
Fiberoptics

11 YVES KLEIN
Venus Bleue
1962
69,5 x 30 x 20 cm
IKB pigment and
synthetic resin on plaster
Courtesy Galería Cayón

CASTELLANO

La Blueproject Foundation presenta la exposición colectiva "Still Blue" del 21 de junio al 4 de noviembre de 2018 en Il Salotto. Esta exposición, comisariada por el equipo artístico de la fundación, presenta por segunda vez algunas de las emblemáticas obras que componían la exposición "Blue. Homenaje al invisible", la muestra inaugural de la fundación, que celebra su quinto aniversario en septiembre de 2018.

Esta nueva presentación añade obras de Daniel Buren y Yves Klein al conjunto formado por artistas como Jean-Michel Basquiat, Andy Warhol y Lucio Fontana. Manteniendo el azul como eje principal de la exposición, el *still* que se le añade al título condensa algunas de las razones de la actual muestra: la tradición histórica de la pintura, en la cual los *still life*, prácticamente sinónimo de pintura en siglos pasados, fueron superados por las vanguardias y dieron paso a un arte desprendido de convenciones únicas; el *stillness*, esa calma, quietud e incluso silencio que el color azul provoca en su contemplación; y el *still* como el hecho de permanecer, de resistir, de (re)afirmarse en un presente, como lo hace la propia fundación en su incipiente trayectoria, cuya andadura empieza vinculada al que fuera, es y será el símbolo de lo invisible: el azul.

Un color muy cercano a la fundadora del proyecto, elegido en ese momento como homenaje a su padre, y que da cabida a la muestra inaugural, muy bien resumida por Anna Manubens (comisaria independiente), en su texto en el catálogo de entonces, como "el autorretrato no confesado del punto ciego y gravitatorio de la Blueproject Foundation". Aquella exposición, y la actual, rinden tributos a lo invisible a través de obras seleccionadas entre algunas colecciones privadas al alcance de la fundación.

Entre los artistas, es ineludible la presencia de Yves Klein (Francia, 1928–1962), para quien "el azul es lo invisible haciéndose visible". Su consagrado azul IKB (International Klein Blue), en esta ocasión, recubre una Venus que domina el espacio y parece orquestar las demás obras con su mirada ausente. Un conjunto de universos autónomos o instrumentos complementarios de una sinfonía que vibra en ondas que seguramente se escapan del espectro visible. Para Klein, "el azul no tiene dimensión".

Muchos otros artistas, filósofos y escritores se han acercado al azul, a querer definir o captar en palabras lo que no deja de ser una percepción (que provoca una sensación). Kandinsky diría que este color "llama al hombre a lo infinito y despierta en él anhelo de lo puro", mientras que para Goethe "es, como quien dice, una preciosa nada".

CATALÀ

La Blueproject Foundation presenta l'exposició col·lectiva "Still Blue" del 21 de juny al 4 de novembre de 2018 a Il Salotto. Aquesta exposició, comissariada per l'equip artístic de la fundació, presenta per segona vegada algunes de les emblemàtiques obres que componen l'exposició "Blue. Homenatge a l'invisible", la mostra inaugural de la fundació, que celebra el seu cinquè aniversari al setembre de 2018.

Aquesta nova presentació afegeix obres de Daniel Buren i Yves Klein al conjunt format per artistes com Jean-Michel Basquiat, Andy Warhol i Lucio Fontana. Mantenint el blau com a eix principal de l'exposició, el *still* que se li afegeix al títol condensa algunes de les raons de l'actual mostra: la tradició històrica de la pintura, en la qual els *still life*, pràcticament sinònim de pintura en segles passats, van ser superats per les avantguardes i van donar pas a un art després de convencions úniques; el *stillness*, aquesta calma, quietud i fins i tot silenci que el color blau provoca en la seva contemplació; i el *still* com el fet de romandre, de resistir, de (re)afirmar-se en un present, com ho fa la pròpia fundació en la seva incipient trajectòria, la qual va començar vinculada a allò que va ser, és i serà el símbol de l'invisible: el blau.

Un color molt proper a la fundadora del projecte, triat en aquell moment com a homenatge al seu pare, i que dóna cabuda a la mostra inaugural, molt ben resumida per Anna Manubens (comissària independent), en el seu text en el catàleg de llavors, com "l'autoretrat no confessat del punt cec i gravitatori de la Blueproject Foundation". Aquella exposició, i l'actual, rendeixen tributs a l'invisible a través d'obres seleccionades entre algunes col·leccions privades a l'abast de la fundació.

Entre els artistes, és ineludible la presència d'Yves Klein (França, 1928-1962), per a qui "el blau és l'invisible fent-se visible". El seu consagrat blau IKB (International Klein Blue), en aquesta ocasió, recobreix una Venus que domina l'espai i sembla orquestrar les altres obres amb la seva mirada absent. Un conjunt d'universos autònoms o instruments complementaris d'una simfonia que vibra en ones que segurament s'escapen de l'espectre visible. Per Klein, "el blau no té dimensió".

Molts altres artistes, filòsofs i escriptors s'han acostat al blau, a voler definir o captar en paraules allò que no deixa de ser una percepció (que provoca una sensació). Kandinsky diria que aquest color "crida l'home a l'infinit i desperta en ell anhel d'allò pur", mentre que per a Goethe "és, com qui diu, un preciós no-res".

